

KIHNIÖN SEURAKUNTA HISTORIASTA NYKYAIKAAN

Kihniö on kuulunut aikoinaan Sastamalan vanhaan seurakuntaan. Myöhemmin Parkanon seurakuntaan, josta erosi omaksi seurakunnaksi v. 1918.

Kirkko rakennettiin Kihniöön v. 1917.

Alun perin kirkon paikka oli Kankarilla Pyhäniemessä, siellä oli tonttikin lahjoitettuna sitä varten.

Kirkonkyläläisten halutessa myös kirkkoa kyläänsä Senaatti ratkaisi kirkon paikaksi lopulta kirkonkylästä nykyisen kirkon paikan, jonka lahjoitti Ikaalisten nimismies Sparfen.

Kirkon on piirtänyt Ilmari Launis ja kirkko on rakennettu paikallisten rakennusmiesten toimesta.

Kirkko on nimeltään Immanuel (Jumala meidän kanssamme). Kirkko on basilikatyyppinen eli siinä on keskilaiva ja kaksi sivulaivaa.

Alkuperäinen alttaritaulu oli pelkkä risti, joka oli kihniöläisen J.V. Teikarin suunnittelema, nykyisin se on Kihniön Esinemuseossa. Nykyisen alttaritaulun maalasi Germund Paaer v. 1938. Taulun nimi on "Katso minä seison oven takana ja kolkutan".

Kattokruunu on tuotu Parkanon kirkosta silloin kun seurakunnat erosivat ja omaisuutta jaettiin. Samaa perua on myös vanha messukasukka vuodelta 1810.

Vuonna 1989 Kihniön seurakunta on saanut uudet kirkkotekstiilit, jotka on kudottu Kihniön Käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksessa. Tekstiileihin kuuluu neljän värin sarjat. Kirkkotekstiilit vihittiin käyttöön pääsiäisenä v. 1989

Kolehtihaavit on lahjoittanut Suo Oy. Haavien varsipuu on tutkimuksen mukaan 4 000 vuotta vanhaa Aitonevasta löydettyä puuta, jonka Aitonevan miehet ovat sorvanneet varsiksi. Kirkossa on myös lyhytvartisia kolehtihaaveja, jotka on ratikyläläinen Vilho Havunen vaimonsa kanssa valmistanut ja lahjoittanut seurakunnalle.

Ensimmäiset urut hankittiin v. 1939. Ne olivat 13 äänikertaiset Kangasalan urkutehtaan valmistamat. Nykyiset urut ovat 19 äänikertaiset ja ne on hankittu v. 1984 Urkutehdas Tuomelta Sotkamosta.

Kirkon sisämaalaus ja valaistus uusittiin syksyllä v. 2000. Kunnostustyöt suunnitteli arkkitehti Marja Rauhala.

Kirkon pihapiirissä on kaksi patsasta sankarihaudalla. Toinen patsas on v. 1918 sodassa kaatuneitten muistoksi pystytetty. Toinen isompi patsas on viime sodassa kaatuneitten muistoksi veistetty 1950-luvun alussa. Sen on veistänyt Unto Hietanen Tampereelta.

Kihniön hautausmaa sijaitsee kirkosta Kuruun päin mennessä.

Hautausmaan on lahjoittanut Mikko Katara. Hautausmaa vihittiin kirkon vihkimisen yhteydessä 22.7.1917.

Kirkon vihki piispa Gustaf Johansson ja hautausmaan Parkanon kirkkoherra Tommila. Hautausmaalla sijaitsee siunauskappeli, jossa suoritetaan lähes poikkeuksetta siunaustoimitukset. Kappelin viimeisin kunnostustyö on tehty v. 1997. Työn suunnittelijana oli arkkitehti Marja Rauhala.

